

Assens (Klaus Berntsen), det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) og det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer). Men naar man saa undersøger, hvad disse ærede Medlemmer vil gøre for at forandre denne kunstnerisk og økonomisk ganske uforvarselige og umulige Tilstand og føre det kongelige Teater ud af Misèren — som det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt dramatisk udtrykker sig i „Berlingske Tidende“ —, bliver man noget skuffet. Det forekommer mig, at deres Bestræbelser ikke staaar i det rette Forhold til de stærke Ord. Man anviser Dobbeltscenen som den store Hjælper i Nøden. Jeg har udtalt, at jeg ikke anser Dobbeltscenen for at være den Form for Teaterdrift paa Kongens Nytorv, der virkelig vil kunne skabe andre Forhold. Jeg tror, at det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) har ganske Ret i, at Dobbeltscenen vil byde de samme Vanskeligheder, som vi nu har, ja, maaske adskillige i øget Grad, Nissen vil flytte med. Den højtærede Minister var inde paa det samme. Interessant i denne Forbindelse er jo Kravet om to Direktører ved dette Teater med de to Scener. Med disse to Direktører og i det hele taget med de Forhold, der paa denne Maade fremkommer, vil Institutionen sikkert blive Skueplads for et hyggeligt Teater-Husliv. Jeg tror, det vil blive nødvendigt adskillige Gange at hente den Overøvrigheds-person, som der tales om i Forslaget til den nye Ægteskabslov, for at det skal komme til at gaa godt. Hertil kommer, at denne Ordning med Dobbeltscenen er den dyreste Ordning. Det nytter ikke, at det ærede Medlem fra Assens vil prøve at stille Dobbeltscenen op som billigere end det saakaldte Casino-Forslag. Det ærede Medlem naar til dette Resultat ved at undlade at tage Hensyn til en Ændring af den nuværende Scene paa det kongelige Teater. Men det lader sig aldeles ikke gøre at undgaa den. Det ærede Medlem kan forhandle med de andre Dobbeltscene-Tilhængere her i Salen, der maaske vil stemme for hans Forslag, og han vil da høre, at de ganske deler denne min Opfattelse. Dobbeltscenen bliver den bekosteligste i Anlæg og den dyreste i Drift, og det bliver i Virkeligheden et Teater — dette vil jeg hævde overfor det ærede 9de Medlem for Hovedstaden —, der ikke bliver for det store Publikum.

Hertil kommer, at man nævner denne Udvej: Dobbeltscenen, paa en besynderlig forsigtig Maade, som ikke vidner om nogen

større Tro til Sagen. Man nærmer sig den meget forsigtigt, som om man ikke nærrede nogen stor Tro til, at man ad den Vej virkelig kan hjælpe det kongelige Teater ind i bedre Forhold. Vi ser saaledes det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer), som er mest stemt for Ændringsforslag Nr. 1, overvinde sin Lyst, resignere og stemme for Ændringsforslag Nr. 3. Forslagsstillerne til Ændringsforslag Nr. 1 erklærer paa en Maade paa Forhaand: Vort Forslag kan ikke gennemføres, saa vi er parate til at falde ned og stemme for Ændringsforslag Nr. 3 — dette Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Assens —, som nærmer sig Dobbeltscenen i Sneglefart, som vil have nye Undersøgelser, nye Planer, og i det hele vil gaa frem paa en saadan Maade, at jeg tror, det vil virke i høj Grad uheldigt for Arbejdet paa Teatret. Jeg gaar imidlertid ud fra, at dersom man følger det ærede Medlem fra Assens og stemmer for dette Forslag, saa binder man sig derved moralsk til Dobbeltscenen. Jeg nævner dette, fordi der i Betænkningen siges, at man senere vil staa frit. Men jeg kan dog ikke tænke mig, at man vil stemme for dette Forslag, der, som det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) før stærkt understregede, betyder, at man stiller de 6 Millioner Kr. til Raadighed til et nyt Teater, og saa senere ikke vil opføre dette Teater. Jeg gaar ud fra, at man derved binder sig til at gennemføre Dobbeltscenen. Men det skal gaa langsomt, det skal gaa forsigtigt, man vil benytte Sneglefart, og under dette vil den Opløsning, som er begyndt paa det kongelige Teater, og som det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) talte om med saa stor Styrke, tage Fart og virke ødelæggende. Jeg tror derfor, at den Medicin, man giver den syge Patient paa Kongens Nytorv, dersom man stemmer for Ændringsforslag Nr. 3, er en meget uheldig Medicin, der vil bevirke, at Patientens Tilstand bliver værre.

Skal det kongelige Teater reddes, maa det ske nu. Der skal træffes en endelig Ordning nu, og jeg tror, at en operativ Indgriben er nødvendig, og det er netop en operativ Indgriben, der foreslaas af Forslagsstillerne til Ændringsforslaget under Nr. 2. Det er finansielt set det forsvarligste, og det er vel rigtigt, som det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt sagde, at Lovgivningsmagten skal ikke alene tage finansielle Hensyn, nej, ikke alene, men den skal dog tage dem — det har vi ellers